

Slovenska
filharmonija

*Filharmonični
festival*
**Baročne
glasbe**

Januar 2024

*Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija*

Štirje letni časi

*Filharmonični
festival*
**Baročne
glasbe**
Januar 2024

*Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija*

Štirje letni časi

12. januar 2024 ob 19.30

Orkester Slovenske filharmonije

Ana Dolžan glasbeno vodstvo

Patricija Avšič violina

Klara Avšič violončelo

Sorin Crudu oboa

Pietro Savonitto oboa

Petra Greblo violončelo

Alja Mandič Faganel violončelo

Spored

Antonio Vivaldi (1678–1741)

Koncert za dva violončela v g-molu, RV 531

Allegro - Largo - Allegro

Tomaso Albinoni (1671–1750)

Koncert za dve oboi v F-duru, op. 9, št. 3

Allegro - Adagio - Allegro

Antonio Vivaldi

**Štirje letni časi – cikel koncertov za violino,
op. 8, št. 1–4**

**Koncert št. 1 v E-duru, RV 269, »Pomlad«,
prir. za violončelo Luka Šulić**

Allegro - Largo e pianissimo sempre - Allegro pastorale

Koncert št. 2 v g-molu, RV 315, »Poletje«

Allegro non molto - Adagio e piano/Presto e forte - Presto

**Koncert št. 3 v F-duru, RV 293, »Jesen«,
s solističnim violončelom**

Allegro - Adagio molto - Allegro

Koncert št. 4 v f-molu, RV 297, »Zima«

Allegro non molto - Largo - Allegro

ARS

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars - 3. program Radia Slovenija.

Antonio Vivaldi se je izkazal kot izreden novator na področju instrumentalne glasbe. Njegovo domiselnost kažejo neobičajne zasedbe, razlike v oblikovnih značilnostih, programski naslovi, pa tudi z njimi povezano glasbeno slikanje naravnih pojavov in čustvenih stanj. Johann Joachim Quantz, ki je Vivaldijevo glasbo prvič slišal leta 1714, mu je skupaj s Tomasom Albinonijem pripisal zasluge za reformo koncerta kot glasbene oblike. Značilno tehniko ritornela, pri katerem ves ansambel skozi stavek v različnih tonalitetah ponavlja uvodne motive, ti odseki pa se izmenjujejo s pretežno solističnimi epizodami, najdemo že v glasbi beneškega renesančnega mojstra Giovannija Gabrielijsa, a je bil Vivaldi prvi, ki je to načelo dosledno uporabljal v hitrih stavkih koncertov. Sodobnikom je s tem ponudil privlačne vzore in ti so vplivali tudi na povsem drugačne skladbe, kot so fuge in glasba za inštrumente s tipkami. Podobno velja za običajno tristavčno obliko Vivaldijevih koncertov. Nasledniki, kot sta Tartini in Locatelli, so prevzeli in uveljavili še več občasnih značilnosti njegove glasbe.

Violončelo se je v zgodnjem 18. stoletju šele začel uveljavljati v solistični vlogi. Albinoni mu je namenil idiomatične obligatne pasaže v koncertih za godala op. 2 iz leta 1700, prav med Vivaldijevimi najzgodnejšimi koncerti – ti so nastali v prvem desetletju stoletja – pa so prvi solistični koncerti za violončelo brez drugih solističnih glasbil. Glede na to, da Vivaldi sam ni bil violončelist, je nenavadno veliko komponiral za to glasbilo. Med njegovimi več kakor petsto koncerti je violončelo z osemindvajsetimi skladbami tretji najpogosteje zastopani inštrument po violini in fagotu. Mnogi koncerti so razmeroma zahtevni

Antonia Vandini, famosa suonatrice di Violoncello al servizio della Cappella
Reale in Roma, dipinta da Pier Leone Ghezzi

Karikatura violončelista Antonia Vandinija
Pier Leone Ghezzi (Mestna knjižnica Passionei, Fossombrone)

in pričajo o visoki ravni glasbenic, ki so igrale v ansamblu sirotišnice Ospedale della pietà. Na tamkajšnjem konservatoriju je v tistem času med drugimi poučeval violončelist Bernardo Aliprandi, kratek čas tudi slavni Antonio Vandini, najbolj nadarjene učenke pa poznamo le po osebnih imenih, kot so Paolina, Santina, Teresa in Veneranda. Večina gojenk je v sirotišnici ostala tudi potem, ko so že odrasle, in dobro izobražene glasbenice so bile za ustanovo dragocene. Priljubljeni **Koncert za dva violončela v g-molu** je verjetno nastal v dvajsetih letih 18. stoletja in sodi v skupino nekaj več kakor štiridesetih Vivaldijevih koncertov z dvema solističnima glasbiloma. Že napeti uvodni takti

brez orkestra napovedujejo poseben dramatični in čustveni naboj. Počasni stavek zveni kakor kakšna avtobiografska tožba v slogu trionsonate, ritmično in harmonsko razgibani finale pa je podoben skladbam, v katerih Vivaldi slika nevihto.

Drugače kakor Vivaldi, čigar oče je bil poklicni violinist, se je **Tomaso Albinoni** rodil beneškemu trgovcu s papirniškim materialom in izdelovalcu igralnih kart, ki je imel v lasti več prodajaln in nekaj manjših posesti. Tomaso se je v mladih letih izučil družinske obrti in hkrati študiral violino in petje. Kljub izredni nadarjenosti ni poiskal službe na dvoru ali v cerkvi, temveč je ostal finančno neodvisen od glasbe in se z njo ukvarjal predvsem zaradi lastnega veselja in uživanja drugih. Objavljene zbirke koncertov, sonat in komornih kantat so mu med ljubitelji glasbe po vsej Evropi zagotavljale priljubljenost, ki se je lahko merila s Corellijevo in Vivaldijevo, napisal pa je tudi več kakor osemdeset oper in manjših odrskih del. Vse življenje je ostal zvest oblikovnim načelom, ki jih je iznašel sam, in ta so vplivala tudi na Johanna Sebastiana Bacha, ki je njegove koncerte spoznal še pred Vivaldijevimi. Bach je ustvaril tri fuge na teme iz Albinonijevih trionsonat in si od njega izposodil še vrsto drugih motivov, njegov učenec Heinrich Nicolaus Gerber pa je pri pouku generalnega basa realiziral čembalski part za eno Albinonijevih violinskih sonat.

Albinoni je bil prvi Italijan, ki je objavil koncerte za oboo. Prve tovrstne skladbe najdemo v njegovi zbirki op. 7 iz leta 1715, sedem let zatem pa je izšel cikel dvanajstih koncertov *a cinque* op. 9, ki je bil posvečen bavarskemu volilnemu knezu

Maksimilijanu II. Emanuelu in velja za enega Albinonijevih največjih dosežkov. V zbirki se izmenjujejo violinski koncerti, koncerti za oboo in skladbe z dvema solističnima oboama. Že uvodni ritornelo **Koncerta za dve oboi v F-duru** kaže, koliko sta se od Albinonija naučila Georg Philipp Telemann in Georg Friedrich Händel. Koncert je moral poznati tudi Bach, saj je motive iz sklepnega stavka uporabil v svojem *Koncertu v E-duru za čembalo in godala*, BWV 1053.

Slavni cikel violinskih koncertov s programskim naslovom **Štirje letni časi** je Vivaldi objavil leta 1725 v Amsterdamu na začetku zbirke dvanajstih koncertov op. 8, naslovljene *Poizkus ubranosti in domiselnosti*. S temi besedami je verjetno poskušal poudariti sožitje razumskih elementov, kot so harmonska in oblikovna pravila, in fantazije, ki vključuje tudi slikovite glasbene efekte. Ta namera je najbolj razvidna prav v prvih štirih koncertih, ki ponazarjajo letne čase. Vsi imajo po tri stavke in v vseh hitrih stavkih se dosledno izmenjujejo orkestrski ritorneli in solistične epizode. Programske naslove, kot so *Nevihta na morju*, *Užitek* in *Lov*, imajo sicer še trije drugi koncerti v zbirki.

V posvetilu češkemu grofu Wenzlu (Václavu) Morzinu se je Vivaldi podpisal kot njegov »kapelnik v Italiji«, kar je pomenilo, da grofovega orkestra ni vodil osebno, temveč ga je le oskrboval z glasbo in češkemu plemiču pošiljal svoje skladbe. Morzin je *Štiri letne čase* poznal že prej, ohranili so se tudi v rokopisnih partih, ki so nekoč pripadali rimskemu kardinalu Pietru Ottoboniju, zato pravzaprav ne bi smeli iziti v novi zbirki. Vivaldi je njihovo objavo opravičil z novostjo: opremil jih ni le z novimi soneti, ki niso prvovrstna poezija in jih je verjetno

napisal kar sam, temveč tudi z dodatnimi pojasnili, ki razlagajo posamezne pasaže v instrumentalnih partijih. Velike črke vodijo izvajalca k ustreznim vrsticam sonetov in notna slika izvirnega tiska je nenavadno natrpana, a so nekateri dodatki za glasbenike nepogrešljivi. Violski part je na začetku počasnega stavka *Pomladi* dobil pripis »Pes, ki laja«, poleg tega pa še navodilo, da je treba part vseskozi igrati zelo glasno in ostro ločeno. Na takšno interpretacijo bi težko sklepali iz same glasbe in spremljajočega soneta, saj ta opisuje pastirja, ki ga je uspavalo šumenje listja, pes pa ima komaj opazno nemo vlogo.

Štiri letne čase so že v 18. stoletju prirejali za druga glasbila. Nicolas Chédeville je leta 1739 izdal svojo različico za komorno zasedbo s takrat zelo priljubljenimi baročnimi dudami ali strunsko lajno, Michel Corrette je Vivaldijevo glasbo prelil v motet za francosko kraljevo kapelo, Jean-Jacques Rousseau pa je *Pomlad* priredil za prečno flavto brez spremljave. Dva izmed štirih koncertov nocoj poslušamo v izvedbi s solističnim violončelom, kar skladbam zagotavlja dodatno raznolikost.

Vivaldijeve koncerte poznamo že tako dobro, da jih ponavadi dojemamo kot razmeroma absolutno glasbo, v kateri cenimo virtuoznost, zvočne barve in kontraste. Veselimo se njihovih priljubljenih melodij, manj pa se menimo za zgodbe, ki jih pripoveduje glasba. Štirje letni časi so med Vivaldijevimi koncerti izjema, saj v svojih stavkih ne slikajo le enega samega čustvenega razpoloženja ali naravnega pojava, temveč vrsto različnih dogodkov. Ti so večinoma razdeljeni med orkestrske tutti in solistične epizode, ponekod pa tudi med sodelujoča glasbila.

Uvodni motiv **Koncerta št. 1 v E-duru** je Vivaldi skoraj spotoma uporabil tudi v dveh operah, kakor bi se ne zavedal, kako prepoznavno temo je ustvaril. Začetek koncerta veselo naznanja prihod pomladi, prvi solo pa oponaša ptičje petje. Naslednji orkestrski ritornelo ponazarja pihljanje pomladnega vetriča in žuborenje potoka, nato pa z gromom in bliskom nastopi pomladna nevihta. Ko se neurje umiri, spet zaslišimo ptičje petje, solistično glasbilo pa z elegantnimi pasažami pripravi ponovitev ene izmed uvodnih pomladanskih tem. V drugem stavku zagledamo pastirja, ki ga je uspavalo šumenje listja. Violina – oziroma v našem primeru violončelo – mu igra uspavanko, viola pa oponaša pasji lajež. V sklepnem stavku *Allegro pastorale* pastir zapleše z nimfo ob zvokih piščali.

Koncert št. 2 v g-molu se začne s počitkom pastirja in črede v poletni vročini. V hitrih ponavljajočih se notah prvega violinskega sola se oglašča kukavica, v drugem solističnem odseku pa slišimo grlico in liščka. Mehki vetrič se oglašča v pianu in pianissimu, nato pa nastopi glasna burja. V sklepnem violinskem solu pastir toži v strahu pred viharjem. V kratkem počasnem stavku violina ponazarja pastirjev sen v vročini, druga godala pa izmenjaje oponašajo brenčanje komarjev in zvoke bližajoče se nevihte. Sklepni *Presto* je razgibana slika poletne nevihte s sunki vetra in strelami.

Orkestrski ritorneli v prvem stavku **Koncerta št. 3 v F-duru** ustrezajo plesu in pesmi kmetov ob obilni jesenski žetvi. Prvi in drugi solo virtuozno posnemata opotekanje tistega, ki je popil preveč, v tretjem solističnem odseku pa pijanec zaspi ob vedno tišji spremljavi zgornjih godal. Drugi stavek ponazarja počitek po praznovanju, tretji pa lov na merjasca ali kakšno podobno zver. Ritorneli

Poludenela beneška laguna januarja 1708
Neznani beneški slikar (Fundacija Querini Stampalia, Benetke)

slikajo lovsko družino, solistični odseki pa usodo njihovega plena. Žival najprej beži pred zasledovalci, se nato ranjena opoteče in naposled pogine.

Koncert št. 4 v f-molu posnema vremenske pojave in občutja v zimskem času. Njegov nenavadni začetek prikazuje sneženje in mraz, vstop violine je kakor oster veter, prvi prepoznavni vivaldijevski tutti ponazarja cepetanje v mrazu, repetitije violine na koncu stavka pa spominjajo na šklepetanje zob. V *Largu* spremljajoči inštrumenti ponazarjajo dež, solistična violina pa prijetno razpoloženje ob toplim kaminu. Sklepni stavek se začne z negotovo hojo po zaledeneli površini, ki jo spremljajo padci in lomljenje ledu. Nekoliko počasnejša orkestrska medigra opisuje veter široko, zadnji violinski solo pa burjo. To ti je zima, radostna in lepa!

Domen Marinčič

Antonio Vivaldi

Štirje letni časi

Prevedel Andrej Capuder

Prevodi so nastali v sezoni 2003/2004 za cikel Sozvočje svetov III
Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije.

Pomlad

Pomlad prihaja, njej veselo slavo
iz glasnih grl ptičji zbor prepeva,
pod blagim vetrom potok mu odpeva,
mrmraje pot si išče skozi travo.

Tedaj zagrne črni plašč višavo,
zasveti blisk in grom po njej odmeva;
ko utihneta, se vrne radost dneva
in pesem ptic spet lije čez dobroavo.

Na razcveteli, pisani poljani
kozar ob pesmi trav spokojno drema,
a zvesti pes se zlekne mu ob strani.

Ko zvok iz svežih zadoni piščali,
zableše nimfa in pastir, z obema
pa gre Pomlad in plašč razpenja zali.

Poletje

Ko zvrh poletja sonce zemljo pali,
bor zagori, poleže mož in čreda,
le kukavici petje ne preseda,
z njo gruli grlica in lišček zali.

Jug blago diha, a ob njem se kmali
zaseje Burja, zoprna soseda,
pastir zaskrbljen proti nebu gleda,
vihar pregnal bo njega in živali.

Pokoj, ki božal mu je trudne ude,
vse bližji blisk in groma glas preseče,
komarjev vanj zažro se trume hude.

Kako resnični so bili strahovi!
Nebo besni, na zemljo strele meče,
vej in dreves se lomijo vrhovi.

Jesen

Zaraja kmetič in vesel zapoje,
ko zanj napoči lepi čas spravila,
in vsak, ki Bakhova ga vrže sila,
bo v sanjah dokončal užitke svoje.

Utišal, umiril poskočne roje
bo zrak, ki nosi nam počutja mila,
in doba, ki jih najde brez števila,
v prijeten sen zaziblje misli tvoje.

In lovci dvignejo se v lov zarana
z rogovi, puškami in psi od spredi,
zver jim beži, gredo po njeni sledi,

dokler od hrupa, od strahu ugnana
ne pade, grize, ranjena od strela,
in tam umre, ko uteči bi hotela.

Zima

Pritiska mraz in sneg na zemljo pada,
ko veter brije čez obzorja siva,
vsakdo hiti, nič z nogo ne počiva,
z zobmi mu šklepeta premrzla brada.

Ob ognju se tišči družina rada,
ko zunaj dež kakor za stavo vliva,
po ledu drsa noga obotavljiva,
da ne bi pal, jo v strahu vsak preklada.

Spodrsniti in pasti, znova vstati,
čez led se v norem begu zapoditi,
da škriplje in se lomi pod podplati,

čutiti, ko vetrovom dver odklepa
Široko, Burja žene v ples srditi,
to ti je zima, radostna in lepa!

Ana Dolžan

je študirala violino v razredu Primoža Novšaka na Akademiji za glasbo v Ljubljani in junija 2018 magistrirala s posebno pohvalo *summa cum laude*. Specializirani magistrski študij je nadaljevala pri Andreasu Jankeju na Visoki šoli za umetnost v Zürichu. Dodatno se je izobraževala pri Lucindi Carver, Rachel Cunz, Igorju Ozimu, Stefanu Milenkoviću, Shmuelu Ashkenasiju, Hagaiju Shahamu, Vadimu Gluzmanu, Chaimu Taubu, Sergeju Ostrovskem in drugih.

Kot solistka je doma in v tujini nastopila z Godalnim orkestrom Arseia, Mendelssohnovim komornim orkestrom, Obalnim komornim orkestrom, Komornim godalnim orkestrom Akademije za glasbo, Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije, Orkestrom Slovenske filharmonije in Simfoničnim orkestrom SNG Maribor.

Od leta 2022 je asistentka za področje violine na Akademiji za glasbo v Ljubljani, sodeluje pa tudi v več komornih sestavih. Za svoje dosežke na glasbenem področju je prejela dve Prešernovi nagradi Akademije za glasbo v Ljubljani.

Od leta 2018 je zaposlena v Orkestru Slovenske filharmonije, kjer deluje kot koncertna mojstrica.

Patricija Avšič

rojena leta 2008, se je pri petih letih začela učiti violino pri očetu in že po prvem letu igranja pokazala velik talent. Komaj osemletna je prvič nastopila kot solistka s Simfoničnim orkestrom Cantabile, leto zatem ponovno, in sicer v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Marca 2021 je opravila sprejemni preizkus s Paganinijevim koncertom v D-duru in bila sprejeta na Univerzo za glasbo in uprizoritveno umetnost v Gradcu v razred Borisa Kuschnirja, ki velja za enega izmed dveh največjih svetovnih violinskih pedagogov. Leto zatem je opravila sprejemni preizkus na Zasebni univerzi za glasbo in umetnost mesta Dunaj, kjer je prav tako Kuschnirjeva študentka.

Patricija je nagrajenka številnih violinskih tekmovanj. Osvojila je prva mesta in nagrade na mednarodnih violinskih tekmovanjih Jenő Hubay, Jankelevič in Leonid Kogan ter na tekmovanju Virtuozii V4+.

Kot solistka je nastopila z več orkestri, med njimi so Filharmonija Baden-Baden, Južnočeški filharmonični orkester in Komorni orkester Anima Musicae iz Budimpešte. Leta 2021 je sodelovala na prestižnem mednarodnem glasbenem festivalu Arsonore v Avstriji. Kot solistka je nastopila tudi na dveh koncertih s Plácidom Domingom.

Igra na vrhunsko violino C. F. Landolfija, ki jo je prejela v začasno last kot zmagovalka tekmovanja Zasebne univerze za glasbo in umetnost mesta Dunaj.

Klara Avšič

rojena leta 2005 v Ljubljani, študira v razredu Lilie Schulz-Bayrove na Univerzi za glasbo in umetnost na Dunaju. Violončelo je začela igrati pri štirih letih pod vodstvom strica, profesorja violončela. Že od vsega začetka je kazala veliko vztrajnost in željo po vaji ter sočasno razvila absolutni posluh.

Pri devetih letih se je udeležila seminarja pri Karmen Pečar. Čeprav so bili vsi udeleženci seminarja srednješolci, se je zelo dobro prilagodila njihovemu delu. Ko je imela deset let, je postala učenka Jake Stadlerja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Dodatno se je izobraževala tudi na seminarjih pri Reinhardu Latzku. Pri petnajstih letih je opravila sprejemni izpit na Akademiji za glasbo v Zagrebu in bila kot najmlajša redna študentka med 170 prijavljenimi kandidati in kot izjemen talent sprejeta v razred Monike Leskovar. Zelo uspešno je zaključila tri letnike akademije.

Uspešno je opravila tudi sprejemni izpit v razred Davida Geringasa na Glasbeni akademiji Chigiana, kjer se v poletnih mesecih že dve leti dodatno izobražuje. Kot solistka je že večkrat nastopila z različnimi orkestri.

Sorin Crudu

je z igranjem oboe začel pri desetih letih pod mentorstvom Mihaita Vasileja. Že v prvem letu igranja je prejel prvo nagrado na Glasbeni olimpijadi, najpomembnejšem državnem tekmovanju v Romuniji. V nadaljevanju šolanja na konservatoriju v Iașiju je igral kot solist z različnimi orkestri in nastopil na številnih recitalih. Študij je nadaljeval v Bernu in Ženevi ter ga končal v Salzburgu s specializacijo pri Güntherju Passinu.

Je prejemnik številnih nagrad na mednarodnih tekmovanjih, kot so druga nagrada na tekmovanju Città di Chieri, Ferlendisova nagrada in druga nagrada na Mednarodnem tekmovanju G. Dima

v Cluju. Je nagrajenec tekmovanja Fundacije Kiefer Hablitzel, na mednarodnem oboističnem tekmovanju v Muriju pa je bil polfinalist. Leta 2020 je zmagal na prvem mednarodnem virtualnem oboističnem tekmovanju, ki je sicer potekalo v Los Angelesu.

Kot prvi oboist je igral v Deželnem orkestru Renske filharmonije iz Koblenza, orkestru milanskega gledališča La Scala, orkestru Angleške nacionalne opere in Simfoničnem orkestru Stavanger na Norveškem. Od leta 2019 je prvi oboist Orkestra Slovenske filharmonije.

Pietro Savonitto

je sprva študiral oboo v svojem rojstnem mestu Videm, kjer je diplomiral z najvišjo oceno *cum laude*. S študijem je nadaljeval na Konservatoriju italijanske Švice v Luganu pod mentorstvom Fabiena Thouanda in kasneje na Visokem državnem konservatoriju za glasbo in ples v Lyonu pri J. L. Capezzaliju, J. Guichardu in A. Gattetu, kjer je leta 2022 magistriral.

Željo po orkestrski igri je nadgradil z dvoletnim študijem na Akademiji gledališča La Scala v Milanu. Leta 2022 je uspešno opravil avdicijo za mesto prvega oboista v Orkestru Slovenske filharmonije. Kot solist in član več komornih sestavov je prejel številne nagrade na mednarodnih tekmovanjih. Septembra 2022 je osvojil drugo mesto na 9. Mednarodnem tekmovanju za oboo G. Ferlendis.

Petra Greblo

je študirala na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani pri Milošu Mlejniku, na Univerzi v Južni Kaliforniji pri Eleonore Schoenfeld ter na Visoki šoli za glasbo Winterthur-Zürich pri Susanne Basler in Raphaelu Wallfischu.

V času študija je prejela študentsko Prešernovo nagrado. Kot solistka je nastopila s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija in orkestrom Akademije za glasbo v Ljubljani pod dirigentskim vodstvom Antona Nanuta ter z Orkestrom Slovenske vojske in Policijskim orkestrom pod vodstvom Milivoja Šurbka, pa tudi z orkestrom Glasbenega kolegija Winterthur in dirigentom Mischo Damevom.

Leta 2000 je uspešno opravila avdicijo za mesto namestnice solo violončelista v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija, od leta 2002 pa je članica Orkestra Slovenske filharmonije, a sodeluje tudi v raznih komornih sestavih.

Alja Mandič Faganel

je svojo glasbeno pot začela pod mentorstvom Damirja Hamidullina v Ljubljani.

Pri šestnajstih letih je bila sprejeta na Akademijo za glasbo v Zagrebu v razred Valterja Dešpalja, kjer je z odliko diplomirala in magistrirala. Kasneje se je izpopolnjevala pri Moniki Leskovar in Gavrielu Lipkindu, svoje znanje pa je nadgrajevala pri priznanih profesorjih, kot so Ivry Gitlis, Frans Helmerson, David Geringas, Aleksander Rudin in mnogi drugi. V času študija je igrala v ansamblu

Cellomania. Z ansamblom dvanajstih čelistov so nastopili na največjih evropskih odrih in s priznanimi solisti, kot so Miša Majski, Giovanni Sollima in Monika Leskovar.

Je večkratna zmagovalka in prejemnica nagrad na domačih in tujih tekmovanjih. Kot solistka je nastopila z Zagrebško filharmonijo, češkim simfoničnim orkestrom Capellen, Budapest Strings, Jugozahodnim nemškimi komornimi orkestrom Pforzheim in ansamblom Moscovia. Kot komorna glasbenica se predstavlja na številnih festivalih in koncertnih ciklih tako doma kot tudi v evropskih državah, ZDA, Rusiji, Izraelu in na Japonskem.

Alja redno igra na koncertih zasedbe Ensemble Dissonance, sodeluje z mednarodno uglednim Mahlerjevim komornim orkestrom in je članica projekta Originalklang Mahlerjeve akademije, ki se pod umetniškim vodstvom dirigenta Philippa von Steinaeckerja posveča izvajanju in snemanju Mahlerjevih del na zgodovinskih inštrumentih. Leta 2016 je bila čelistka Zagrebške filharmonije, od leta 2017 pa je članica Orkestra Slovenske filharmonije.

Filharmonični
festival
**Baročne
glasbe**

Januar 2024

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Händel gala

19. januar 2024 ob 19.30

Orkester Slovenske filharmonije

Federico Maria Sardelli dirigent

Sophie Gallagher sopran

Spored:

Georg Friedrich Händel

Uvertura iz opere *Alcina*, HWV 34

»Ah! mio cor!« (Ah, srce moje!),
recitativ in arija Alcine iz istoimenske opere

Concerto grosso v F-duru, op. 3, št. 4, HWV 315

»Sta nell'Ircana« (V Hirkaniji),
arija Ruggiera iz opere *Alcina*

Concerto grosso v g-molu, op. 6, št. 6, HWV 324

»Ombre pallide« (Blede sence),
recitativ in arija Alcine iz istoimenske opere

Glasba za kraljevi ognjemet, HWV 351

»Rejoice greatly« (Silno se raduj),
arija iz oratorija *Mesija*, HWV 56

Hvalnica Vsemogočnemu

26. januar 2024 ob 19.30

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Federico Maria Sardelli dirigent

Marika Przybył violina

Irina Kevorkova violina

Tomaž Sevšek orgle

Spored:

Antonio Vivaldi

Koncert za violino, orgle, godala in basso continuo
v D-duru, RV 541

Lauda Jerusalem, za dvojni zbor in orkester, RV 609

Koncert »In due cori« z obligatnimi flavtami v A-duru,
RV 585

Beatus vir, za dvojni zbor in orkester, RV 597

Slovenska filharmonija - Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
9. Filharmonični festival baročne glasbe

Štirje letni časi

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Avtor spremne besede: Domen Marinčič

Jezikovni pregled: Ana Kodelja

Oblikovanje in prelom: Vlado Trifkovič

Ljubljana, januar 2024

Redakcija koncertnega lista je bila končana
10. januarja 2024.

ISSN 2350-5117

FKK 3

Filharmonični
klasični
koncerti

FKK

Za mlade

29. februar in 1. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Douglas Boyd
dirigent

Patricija Avšič
violina

Spored:

Jurij Mihevec:

Uvertura k spevoigri
Vilinsko dete

Henryk Wieniawski:

Koncert za violino in
orkester št. 1
v fis-molu, op. 14

Johannes Brahms:

Simfonija št. 1
v c-molu, op. 68

Patricija bo ponovno nastopila
z Orkestrom Slovenske filharmonije
in izvedla virtuozni *Koncert za violino
in orkester št. 1 v fis-molu*
Henryka Wieniawskega.

Nakup vstopnic:

**Informacijsko središče
Cankarjevega doma**

Prešernova cesta 10,
podhod Maxija, Ljubljana

T +386 1 2417 299 / 300

E vstopnice@cd-cc.si,
tickets@cd-cc.si

Spletni nakup:

www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

Slovenska
filharmonija

**Slovenska
filharmonija**

**Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije**

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira
Ministrstvo za kulturo.

ARS

V sodelovanju s programom Ars - 3. programom Radia Slovenija.

SiolNET. TAM TAM

europ^lakat

DRUŽINA